

ved at afholde Udgiften, henved 30,000 Rd., af Kassebeholdningen, idet den har betragtet denne Udgift som en Omsetning imellem Handelens Aktiva indbyrdes, der ikke udøver Indflydelse paa Handelens Overskud, og derfor ikke kræver nogen Bevilling. Statsrevisionen har ment, at i Fald en Beretigelse til uden Bevilling at gjøre saadanne Udgifter er nødvendig, bør der søges en almindelig Bemyndigelse i saa Henseende.

Udvalget finder ikke, at den Frihed lige overfor Bevillingerne til den grønlandske Handel, som ogsaa Statsrevisionen erkjender at være nødvendig for denne Administration, kan siges at være overfærdet i dette Tilfælde, eller at det giver Anledning til at ønske, at Regjeringen vilde søge en almindelig Bemyndigelse i denne Henseende, der mulig ikke uden Banskælighed kunde enten gives eller negtes.

ad § 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Statsrevisionen har behandlet den grønlandske Missions Regnskab for 1869—70, der giver Anledning til følgende Bemærkning.

Under 6te September 1872 udbad Statsrevisionen sig Dplysninger om nogle Punkter vedrørende Overskud af Renterne af den ostindiske Missions Kapitaler, samt Oversigten over Missionens Aktiva og Passiva, hvorpaa den uagtet gjentagende Grindringskrivelser ikke havde modtaget noget Svar, da den afsluttede denne Del af Betænkningen. Statsrevisionen indstiller derfor:

„at den endelige Formuesopgjørelse for den grønlandske Mission pr. 31te Marts 1870 overgaar til Behandling af Statsrevisionen for 1872—73.“

Udvalget maa naturligvis tiltræde denne Indstilling, men beklager, at den er fornøden, saa meget mere som en Forsinkelte tidligere har været tilstede med Hensyn til det omhandlede Aars Regnskab, der atter har gjentaget sig for det efterfølgende Aar.

Statsrevisionen havde nemlig ved dens Afslutning af denne Del af dens Betænkning over Statsregnskabet for 1871—72 endnu ikke, uagtet gjentagende Grindringskrivelser, modtaget de fortlærende Anmærkninger til en den under 7de Oktober 1872 tilstillet Regnskabsoversigt for den grønlandske Mission for Aaret 1870—71, men den har, efter hvad Udvalget har bragt i Erfaring, modtaget disse tilligemed de ovennævnte manglende Dplysninger i August 1873, saa Dage, før den afsluttede Betænkningen. Den har saaledes heller ikke været i Stand til at

afgive Betænkning over dette Regnskab, men har indstillet:

„at det overdrages Statsrevisionen for Aaret 1872—73 at modtage og behandle den grønlandske Missions Regnskab for 1870—71.“

Det vil erindres, som ovenfor antydet, at en lignende Indstilling blev vedtagen forrige Aar, og det maa beklages, at det Ønske, som det daværende Udvalg udtalte, om, at lignende Forsinkelser maatte kunne undgaaes i Fremtiden, ikke er gaaet i Dpfylde. Da de Banskæligheder, der stille sig imod dette Regnskabs Tilendebringelse i rette Tid, ikke synes at være uovervindelige, tør det vel ventes, at Ministeriet vil drage Omsorg for, at Forsinkelser af denne Art ikke atter skulle gjentage sig.

ad Udgifts Konto 7. Til videnskabelige Formaaes Fremme.

Da der er tillagt Docenten i de slaviske Sprog, Professor Smith, under 31te Oktober 1859 samme Gage med Uderstillag, som der i Genhold til Lov af 12te Januar 1858 § 4 tilkom de normerede Docenter i de levende Sprog, og denne hans Dprykningsret er forudsat i de senere Finantslove, er det ved den i Kvæsturen affattede Lønningeberegning antaget, at han var stillet lige med de ved Emanationen af Lov af 25de Marts 1871 ansatte normerede Docenter, og hans Løn bestemt efter § 3 i den nævnte Lov. Statsrevisionen anser det imidlertid for meget tvivlsomt, at hans Stilling er lige med normerede Docenter efter Lov af 25de Marts 1871, fordi der er tillagt ham Lønning lige med normerede Docenter efter Lov af 12te Januar 1858.

Naar Udvalget ser hen til, at hans Dprykningsret lige med de normerede Docenter har været anerkjendt i de følgende Finantslove, skjønner det dog ikke rettere, end at det kan forsvares at opfatte den Stilling, han indtager efter Lov af 25de Marts 1871, saaledes, at han ogsaa da skaar lige med de normerede Docenter.

Lov af 25de Marts 1871 fastsætter, at af Statens Tilskud til det Kongelige Akademi for de skjøne Kunster kan anvendes 7,000 Rd. til Lønninger, som medføre Pensjonsberettigelse; dernæst er som en samlet Sum givet 6,500 Rd. Iførend Lov af 25de Marts 1871 udkom, var det kun 6,100 Rd. af Statens Tilskud, der gav Pensjonsberettigelse, altsaa er der her kommet 900 Rd. til. Spørgsmaalet er nu, om disse 900 Rd., naar de bruges, skulle tages af den samlede Sum 6,500 Rd., eller om de ere bevilgede udenfor disse. Dette Sidste er vedtaget i de Finantslove, der ere udkomne efter Lov af 25de Marts 1871; vedkommende Statsrevisor er derimod af den Anskuelse, at de 900 Rd.